

Wie mishandelt eigenlijk onze melkkoeien?

EEN BLIJE KOE IN DE WEI IN BENEDEN-LEEUWEN. MARCEL VAN DEN BERGH

boerenprotest

Van NICO HOOGLAND

Melkveehouders zijn voor de zoveelste keer met hun landbouwvoertuigen de weg opgegaan, niet alleen om te protesteren, maar ook om aangifte te doen tegen minister Carola Schouten van Landbouw vanwege vermeende dierenmishandeling. Vandaag protesteren zij opnieuw, dit keer bij het RIVM in Bilthoven. Ik vraag me af wie hier de melkkoeien mishandelt en moet concluderen dat dit de melkveehouders zelf zijn.

Om aan een maximale melkproductie te komen, kunnen melkkoeien in de eerste drie maanden na het afkalven niet de hoeveelheid energie opnemen die deze productie kost. Het gevolg is dat de dieren gedurende deze tijd zienderogen afvallen. Om aan de eiwitbehoefte te voldoen, wordt via krachtvoer voor de zekerheid minimaal 10 procent extra eiwit aan het rantsoen toegevoegd. Daar komt nog bij dat de kwaliteit van al dat eiwit (lees: biologische waarde) lang niet altijd overeenkomt met de behoefte van de koe, waardoor er een disbalans ontstaat in de vertering.

Het gevolg: menige melkkoe moet worden geopereerd aan een verdraaide lebmaag en is constant aan de diarree. De prestaties die deze dieren moeten leveren, hebben als gevolg dat de gemiddelde leeftijd van een koe nauwelijks boven de 5 jaar uitkomt. Trek daar twee jaar vanaf voordat ze melk geven en zie dat de productietijd ongeveer drie jaar is.

De grootste redenen tot afvoer van de koe zijn pijnlijke uierontstekingen en klauwproblemen. Vruchtbaarheidsproblemen zijn een derde reden. Uierontsteking ontstaat vaak vanuit een vuile omgeving, klauwproblemen idem dito en door de hoge productie zijn de dieren vaak minder vruchtbaar. Wie is hier nu eigenlijk de dierenmishandelaar?

Stinkende mest

Deze wijze van handelen heeft verstrekende gevolgen. Zij levert ons de stinkende mest op die diverse keren per jaar op het land wordt uitgereden en ondanks de zogenaamde mestinjectie je de adem beneemt als je toevallig langs het boerenland fietst of wandelt. De boeren noemen het mestinjectie, maar als je goed kijkt, wordt de mest helemaal niet geïnjecteerd maar opgebracht: de mest ligt in kleine gootjes op de grond en niet eronder waardoor het land nog dagenlang naar de ammoniak stinkt. Ondanks dit alles blijven de (melk-) veehouders protesteren. Zij die daadwerkelijk het recht hebben om te gaan protesteren (lees: de burgers) houden zich (voorlopig) stil, ook al omdat het minste weerwoord tot doodsbedreigingen kan leiden.

De zwijgende meerderheid heeft voldoende redenen om te protesteren. De stankoverlast van de mest is al genoemd. Hierbij komt de zure lucht van het kuilvoer die menig dorp en woonwijk gratis toegewaaid krijgt, de enorme machines die je van de weg afrijden, de jaarlijkse subsidie van honderden euro's per Nederlands gezin die elk jaar aan de boeren wordt verstrekt, het gemis van onze vertrouwde kievit en de grutto, de grondwaterstand die voor de veehouders laag wordt gehouden om ze de mogelijkheid te geven met de genoemde kolossen hun land te bewerken - met alle negatieve gevolgen voor mens en natuur. Daarbij komen dan ook nog eens de laffe blokkades die leiden tot opstoppingen en gevaarlijke situaties. Het is letterlijk stank voor dank.

Het wordt hoog tijd dat (melk)veehouders bij zichzelf te rade gaan en niet hun gedreven boerenverstand, maar hun gezonde verstand gaan gebruiken. Zij moeten zich realiseren dat wij als consumenten hun vlees en melk steeds minder nodig hebben. Diverse studies wijzen uit dat vlees en melk lang niet altijd gezond zijn. Bovendien zijn er genoeg veehouders die aan de waanzin van de almaar groeiende bedrijven niet hebben meegedaan en die door lagere kosten een uitstekend inkomen genereren.

Doodsbedreigingen

Om aan doodsbedreigingen te ontkomen, wil ik mijn naam eigenlijk liever niet noemen, maar het moet maar eens gezegd worden door iemand die alle trajecten van boerderij, slagerij en slachterij intensief heeft doorlopen. Mensen zoals Mark van den Oever en zijn trawanten (van Farmers Defence Force, red.) doen en zeggen dingen die niet door de beugel kunnen. Zij denken zich heel veel te kunnen permitteren, maar realiseren zich kennelijk niet dat ze de goodwill van de consumenten nog sneller verliezen dan nu al het geval is.

Nico Hoogland is voormalig veearts.
